

Definitieve beschikking

Mts. Geraerts
Kapelweg 1
5527 JB HAPERT

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 16 Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1316036/1339951

Directie

Ecologie

Aanvraag

Bij brief van 9 juli 2007 heeft u een aanvraag ingediend om een vergunning ingevolge artikel 16 van de Natuurbeschermingswet 1998. De aanvraag heeft betrekking op het verplaatsen van een melkrundveebedrijf naar de Pan 2a te Hapert in de nabijheid van het beschermde natuurmonument Misperleindse en Neterselse heide. Het Habitatrictlijngebied Kempenland dat nu wordt aangewezen als Natura 2000 gebied, heeft overlap met het beschermde natuurmonument. Hiervoor geldt de Natuurbeschermingswet 1998 en zijn wij bevoegd om over de aanvraag te beslissen.

De waterloop van de Grote Beerze behoort ook tot het Habitatrictlijngebied Kempenland, maar heeft geen overlap met het beschermde natuurmonument. Hiervoor geldt de Natuurbeschermingswet vooralsnog niet, maar kunnen gemeenten bij vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer wijzen op de rechtstreekse werking van artikel 6 van de Habitatrictlijn.

Procedure

De aanvraag is ontvangen op 12 juli 2007. Uit de beoordeling van de aanvraag is gebleken dat de aanvraag niet volledig was. Bij de aanvraag ontbraken gegevens om het stappenplan van het 'Toetsingskader ammoniak en Natura 2000' te kunnen doorlopen. Bij brief van 2 augustus 2007 hebben wij u in de gelegenheid gesteld om aanvullende gegevens aan te leveren voor 1 september 2007. Deze gegevens hebben wij op 22 augustus 2007 ontvangen. In dit geval is de termijn voor het geven van de beschikking opgeschort met 19 dagen (Algemene wet bestuursrecht, art. 4:15) zijnde de termijn die gebruikt is om de aanvraag aan te vullen.

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

Adviezen en zienswijzen

Ter voldoening aan het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998 hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bladel. Tevens hebben wij ingevolge de Algemene wet bestuursrecht de Brabantse Milieufederatie (BMF), Brabants Landschap en Natuurmonumenten de gelegenheid gegeven een zienswijze inzake uw aanvraag naar voren te brengen.

Op 6 september 2007 is een reactie ontvangen van de Brabantse Milieufederatie. De Brabantse Milieufederatie is van mening dat vergunning kan worden verleend.

Op 14 september 2007 is een reactie ontvangen van gemeente Bladel. De gemeente Bladel informeert ons dat het bedrijf valt onder het Besluit Landbouw milieubeheer. Op 12 maart 2007 is met de melding ingestemd. De gemeente Bladel heeft geen nadere opmerkingen en adviseert positief te beslissen op onderhavige aanvraag.

Binnen de gestelde termijn zijn er geen reacties van Brabants Landschap en Natuurmonumenten ontvangen.

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998, hierna: de wet).

Op grond van artikel 10a wijst de minister van LNV gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet. De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (artikel 15 a, tweede en derde lid van de wet).

De minister van LNV heeft de Habitatrichtlijngebieden nog niet conform artikel 10a danwel artikel 12 lid 3 (voorlopig) van de wet aangewezen.

Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde Habitatrichtlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst.

De Habitatrichtlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de Natuurbeschermingswet 1998 dient ter implementatie van de Habitatrichtlijn dient artikel 16 van de wet richtlijnconform te worden geïnterpreteerd. Voornoemde uitleg is conform de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 28 februari 2007 (nr. 200604026).

Nummer
1316036/1339951

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Als schadelijke handelingen worden in elk geval aangemerkt handelingen die de in het besluit tot aanwijzing als beschermd natuurmonument vermelde wezenlijke kenmerken van het beschermde natuurmonument aantasten.

Op grond van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn moeten de lidstaten passende maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten niet verslechtert en er geen storende factoren met significante effecten optreden. Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn bepaalt, dat voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied, maar wel significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied moet worden gemaakt. Artikel 6, vierde lid, van de Habitatrichtlijn bepaalt, dat indien er geen zekerheid is dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet worden aangetast, alleen toestemming kan worden verleend bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard. Tevens dienen compenserende maatregelen te worden getroffen om te waarborgen dat de algehele samenhang van Natura 2000 bewaard blijft. Wanneer het betrokken gebied een gebied is met een prioritair habitat en/of prioritaire soort, kunnen alleen argumenten die verband houden met de menselijke gezondheid, de openbare veiligheid of voor het milieu wezenlijke gunstige effecten worden aangevoerd.

Met andere woorden: wanneer er sprake is van mogelijk significante gevolgen, wordt een vergunning slechts verleend indien met zekerheid vaststaat dat die handelingen de natuurlijke kenmerken van het beschermde natuurmonument niet aantasten, tenzij dwingende redenen van groot openbaar belang tot het verlenen van een vergunning noodzakelijk zijn.

Toetsingskader ammoniak en Natura 2000

Op 23 mei 2007 is het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Het toetsingskader is bedoeld als handreiking om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000 gebied ofwel de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden mogen niet in gevaar worden gebracht.

In het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn daarom op basis van wetenschappelijk onderzoek normen ontwikkeld (de drempelwaarde en de norm voor grondgebondenheid) die aan dit criterium voldoen.

Voor het beantwoorden van de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan, is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele veehouderijen of van de groep bedrijven waarvoor het onderhavige toetsingskader zal gelden van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een sterk dalende trend. Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35% afgenomen (Natuurbalans 2006, MNP). Deze trend zal zich –zo blijkt ook uit het Alterrapport- de komende jaren voortzetten, in elk geval tot en met 2015. Uit het Alterrapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven (het toepassen van emissiearme technieken) zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie ook de komende jaren verder afnemen (p. 25 Alterrapport). Deze afname is onder andere het gevolg van het generieke emissiebeleid. Een en ander betekent dat ondanks het feit dat met het toetsingskader een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is, de totale belasting op de onderzochte Natura2000-gebieden zal afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de ‘gebiedseigen’ stal- en opslagmissie slechts een klein deel (4-8 %) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000 gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% in het toetsingskader geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5%.

Nu vaststaat dat uitbreidingen tot 5% van de kritische depositiewaarde en bij het hanteren van de norm voor lokaal grondgebonden melkveehouderij van 250 kg N/jaar, afzonderlijk noch in combinatie met andere plannen en projecten significante gevolgen kunnen hebben, is het niet nodig dat bij vergunningverlening een passende beoordeling plaatsvindt.

Beschermde gebied (Natura 2000-gebied, beschermd natuurmonument)

Nummer

1316036/1339951

Beschermde natuurmonument, Mispelendse en Neterselse Heide

Het gebied Mispelendse en Neterselse Heide is bij besluit van 4 juli 1983 aangewezen als beschermd natuurmonument. Het gebied is in deze beschikking omschreven als een complex van droge en natte heiden, vennen, opgaande naald- en loofbossen, hakhout en cultuurgronden die in biologisch, geomorfologisch en hydrologisch opzicht een samenhangend geheel vormen. Het beschermd natuurmonument wordt gekenmerkt door gradiënten van voedselarme heidegebieden naar voedselrijke beekdalen met daarin minder algemene tot zeldzame plantengemeenschappen, waarvan verscheidene in ons land zeldzame plantensoorten deel uitmaken. Het beschermd natuurmonument is voorts van belang als broed-, rust- en foerageergebied voor een groot aantal individuen van verschillende vogelsoorten, waaronder in ons land weinig algemene tot zeldzame soorten.

Habitatrichtlijngebied, Kempenland

Het gebied Kempenland is aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG). Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de zogenaamde communautaire lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd.

Het gebied is op de communautaire lijst geplaatst omdat Kempenland één van de belangrijkste gebieden in Nederland is voor:

Habitattypen

2310 Psammofiele heide met Struikhei (*Calluna*) en Stekelbrem (*Genista*)

4010 Noord-Atlantische vochtige heide met Dophei (*Erica tetralix*)

Habitatrichtlijnsoorten:

1831 Drijvende Waterweegbree

Verder is het gebied aangemeld vanwege het voorkomen van:

Habitattypen

3130 Oligotrofe tot mesotrofe stilstaande wateren met vegetatie behorend tot de Oeverkruid-orde (*Littorelletalia uniflorae*) en/of de Dwergbiezen-klasse (*Isoëto-Nanojuncetea*)

7150 Slenken in veengronden met vegetatie behorend tot het Snavelbies-verbond (*Rhynchosporion*)

91E0 Alluviale bossen met Zwarte els (*Alnus glutinosa*) en Es (*Fraxinus excelsior*) (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)

Habitatrichtlijnsoorten:

1149 Kleine modderkruiper

1163 Rivierdonderpad

Gebiedsbeschrijving

Het heide- en vennengebied van Kempenland bestaat uit enkele enigszins verspreid liggende delen: in het westen de Rovertse Heide, dan de aanliggende Mispelindsche Heide en Neterselsche Heide, meer naar het oosten de Landschotsche Heide, en tenslotte nog verder naar het oosten tussen Vessem en Wintelre, het Grootmeer. Tussen deze heideterreinen stromen de laaglandbeken Reusel, Groote Beerze en Kleine Beerze, die van belang zijn vanwege het voorkomen van de grootste populatie van de drijvende waterweegbree in ons land. De Rovertsche Heide, oorspronkelijk een groot heidegebied dat in de 20ste eeuw met naaldbout is bebost, omvat hier de Rovertsche Leij met beekbegeleidend bos alsmede het goed ontwikkelde ven Papschot. De Mispelindsche en Neterselsche Heide zijn droge en vochtige heiderestanten met vennen (De Flaes, Het Goor) van de voorheen uitgestrekte en kenmerkende Kempische heiden. De Neterselsche Heide omvat het gebied 'Grijze Steen' met slenken in veengrond) en broekbossen. De Landschotse Heide bestaat uit overgangen van droge en vochtige heiden met hierin enkele heidevennen (Keijenhurk, Kromven, Wit Hollandven en Berkven).

Stikstofdepositie

Het grootste gedeelte van de Nederlandse natuurgebieden heeft te lijden onder verzuring, vermisting en verdroging. Hierdoor gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof- in de vorm van stikstofoxiden en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan.

Stikstof is een essentieel element voor al het leven op aarde en zeer bepalend voor de vitaliteit van onder andere de planten. Een teveel en een tekort van stikstof (N) verstoort echter de balans en heeft nadelige gevolgen voor de natuur. Door het teveel aan stikstof krijgen planten, die daar goed tegen kunnen en/of stikstofminnend zijn, de overhand. Meer zeldzame en kwetsbare plantengemeenschappen worden door deze algemene snel groeiende soorten verdrongen. Dit heeft weer effecten op de kwetsbare fauna die afhankelijk is van de getroffen plantengemeenschappen.

Habitatrichtlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermisting worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde* of *critical load*). Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met de soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke.

(Bron: Te veel van het goede, juni 2004. Rapport is gebaseerd op onderzoek door Alterra en TNO in opdracht van Stichting natuur en Milieu en de 12 provinciale milieufederaties. Het onderzoeksverslag is te vinden op de website van Stichting Natuur en Milieu (www.natuurenmilieu.nl).

Overwegingen

De Natuurbeschermingswet 1998 zelf en het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn op onze beslissing van toepassing. Van de voorgenomen activiteit worden geen andere nadelige effecten verwacht.

Nummer

1316036/1339951

Een natuurgebied kan, afhankelijk van de natuurwaarden die er aanwezig zijn, een bepaalde hoeveelheid ammoniak verdragen. Deze hoeveelheid, waarbij er geen aantoonbare schade optreedt, is de kritische depositiewaarde. Voor het Habitatrictlijngebied Kempenland wordt een kritische depositiewaarde gehanteerd van 1071 mol N/ha/jaar.

Als na uitbreiding de ammoniakdepositie door een veehouderij op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied niet hoger is dan vijf procent van de kritische depositiewaarde voor het natuurgebied, kan de vergunning worden verleend. De ammoniakdepositie na uitbreiding (de depositiewaarde) wordt vastgesteld op basis van het Ammoniak-depositiemodel: AAgro-Stacks ontwikkeld door KEMA en WageningenUR.

Voor het doorlopen van het Ammoniak-depositiemodel "A Agro-Stacks" wordt eerst de ammoniakemissie per emissiepunt berekend aan de hand van de diercategorie; het aantal dieren en het stalsysteem met bijbehorende emissiefactor volgens de Regeling Ammoniak en Veehouderij.

Details van Emissie Punt: Rundveestal

Volgnr.	Code	Type	Aantal	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
1	A1.6.1	melkkoeien	170	9.5	1615
2	A3	jongvee	143	3.9	557.7

Van de rundveestal is nu bekend de totale emissie in kg ammoniak/jaar.

Vervolgens wordt de exacte locatie van het emissiepunt van de stal bepaald: de X- en Y-coördinaten. Daarnaast spelen de hoogte van het emissiepunt, gebouwhoogte, diameter van het emissiepunt en de uitreesnelheid een rol bij het bepalen van de depositie op het natuurgebied.

Emissie Punt:

Volgnr.	BronID	X-coord.	Y-coord.	H. (m)	Gebouw Hoogte (m)	Diam. (m)	Uittr. snelh (m/s)	Emissie kg ammoniak/jaar
1	rundvee stal	146 631	373 754	12,0	8,1	0,5	4,00	2 173

Tenslotte wordt de exacte locatie bepaald van het dichtstbijzijnde punt op de rand van het natuurgebied. De ligging van de gevoelige locaties is weergegeven op bijgevoegde kaart.

Het model berekend vervolgens de depositie in mol ammoniak/ha/jaar op de gevoelige locaties:

Nummer
1316036/1339951

Gevoelige locaties:

Volgnummer	Naam	X coördinaat	Y coördinaat	Depositie mol/ha/jaar
1	Bn	144 047	380 757	0,41
2	Bn	144 296	380 818	0,40

Met behulp van bovenstaande gegevens is de nieuwe berekende depositie met het Ammoniak-depositiemodel ten hoogste 0,41 mol/ha/jaar op het Habitatrictlijngebied dat overlap heeft met het beschermd natuurmonument.

Dit is ongeveer 0,04% van de kritische depositiewaarde, waardoor kan worden geconcludeerd dat de aangevraagde activiteit geen significante gevolgen heeft. De verandering zal niet leiden tot een verslechtering afgezet tegen de instandhoudingsdoelstellingen van de kwaliteit van de natuurlijke habitats.

Besluit**Nummer**

1316036/1339951

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 16**

aan Mts. Geraerts voor het verplaatsen van het melkrundveebedrijf naar de Pan 2a te Hapert met een bijbehorende depositie op het dichtstbijzijnde gebied Mispelendse en Neterselse heide van 0,41 mol/ha/j.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43 lid 2 Natuurbeschermingswet 1998 worden gewijzigd of ingetrokken.
2. De depositie van het melkrundveebedrijf op het gebied Mispelendse en Neterselse heide niet meer bedragen dan 0,41 mol/ha per jaar.

's-Hertogenbosch, 30 oktober 2007

Overeenkomstig het door Gedeputeerde
Staten van Noord-Brabant genomen besluit,
namens deze,

ir. M.C. Visser,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager (Mts. Geraerts te Hapert) en degene die een zienswijze hebben ingediend. Kennisgeving vindt plaats in het Eindhovens Dagblad, Editie Kempen d.d. 12 november 2007.

Nummer

1316036/1339951

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.

Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
T.a.v. het secretariaat van de hoor- en adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om op de linkerbovenhoek van de envelop het woord “bezwaarschrift” te vermelden.

Het secretariaat van de hoor- en adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde “voorlopige voorziening” te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo’n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

0 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK Den Haag	1316036/1339951
0 Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN	
0 Brabantse Milieufederatie, t.a.v. F. Swinkels, Postbus 591,
5000 AN Tilburg	
0 Brabants Landschap, t.a.v. Frans van Erve, Postbus 80, 5076 ZH Haaren	
0 Natuurmonumenten, t.a.v. Kees Laarhoven, Postbus 494,
5600 AL Eindhoven	
0 Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Bladel, Postbus 11, 5530 AA Bladel	
0 handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)	
0 A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)	
0 E. Deckers, auteursexemplaar (NV - V13-flex)	
0 dossier	